

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **K. K.**, zastoupené Mgr. Bogdanem Hajdukem, advokátem se sídlem Havlíčkova 12, Český Těšín, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5.3.2008 , o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **Mgr. Bogdana Hajduka se p ř i z n á v á** v částce **9.985,-Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobkyně se domáhala žalobou ze dne 30.3.2008 zrušení rozhodnutí žalované 5.3.2008 číslo X. Namítala, že nebyla vyšetřena žádnou českou komisí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Žalobkyně je polskou státní příslušnicí, která uplatnila prostřednictvím polského nositele pojištění žádost o invalidní důchod. Pracovala na území České republiky i na území Polska. Od 1.5.2008 byl jí rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) částečný invalidní důchod odňat.

Podle Nařízení Rady (EEC) 1408/71 článek 3 bod 1. Nařízení podléhají osoby bydlící na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto Nařízení, stejným povinnostem a mají prospěch ze stejných dávek podle právních předpisů kteréhokoli členského státu, jako státní příslušníci tohoto státu. Podle článku 40 bod 4. téhož nařízení rozhodnutí přijaté institucí členského státu o stupni invalidity osoby uplatňující nárok bude závazné pro instituce kteréhokoliv jiného příslušného členského státu.

Podle článku 40 Nařízení Rady (EEC) č. 574/72 s cílem zjistit stupeň invalidity vezme instituce členského státu v úvahu dokumenty a lékařské zprávy a informace administrativního charakteru, které dostala od institucí kteréhokoli jiného členského státu. Nároky na dávky bude prošetřovat dle článku 41 téhož nařízení instituce, které byly předloženy nebo zaslány podle ustanovení článku 36 Prováděcího nařízení.

Český nositel důchodového pojištění při rozhodování o trvání invalidity za dobu ode dne 1.5.2004 aplikuje české právní předpisy a při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti tak vychází ze závěrů českých posudkových orgánů. K posudkům posudkových orgánů jiných členských států je sice povinen podle zmíněného čl. 40 prováděcího nařízení přihlídnout, avšak ty nejsou pro něho závazné.

Z výše uvedeného vyplývá, že o dávce důchodového pojištění rozhoduje v daném případě Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), a to podle právních předpisů České republiky, tedy podle zákona č. 155/1995 Sb. Ve věcech sociálního zabezpečení posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení.

II.

K jednání, které bylo nařízeno na 24.11.2009, se žalobkyně nedostavila, ač byla k jednání řádně předvolána. Protože její neúčast nebránila projednání a skončení věci, když soudu nebyly známy důvody pro odročení jednání, soud ve věci jednal a rozhodl (§ 49 odst. 3 s.ř.s.).

Rozsudkem ze dne 24.11.2009 č.j. 19Cad 189/2008-53 Krajský soud v Ostravě pod bodem I. žalobu zamítl, pod bodem II. a III. rozhodl o nákladech řízení. Proti rozhodnutí podala žalobkyně kasační stížnost. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 22.6.2011 č.j. 4Ads 148/2010-116 byl rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.11.2009 zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Mimo jiné s odůvodněním, že doposud obstarané lékařské zprávy přeložené do češtiny neumožňují učinit spolehlivý závěr o povaze zdravotního postižení, které bylo českými posudkovými orgány shledáno za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované. NSS konstatoval, že z lékařských zpráv přeložených do češtiny nebylo možné dospět ani k přesvědčivému závěru, že rozhodným zdravotním postižením posuzované byla v době rozhodné

právě duševní porucha a nikoliv některé jiné zdravotní postižení uvedené v diagnostickém souhrnu posudku posudkové komise ze dne 20.10.2009. Krajský soud pochybil, když ze závěru posudkové komise vycházel.

III.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 5.3.2008 číslo X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 20.10.2009 a doplňujícími posudky téže komise z 7.6.2012 a 27.2.2013, jakož i obsahem správního spisu. Při řízení o žalobě žalobkyně přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným řízením vzal soud za prokázáno, že:

- Dne 4.4.2006 ČSSZ rozhodnutím číslo X přiznala žalobkyni invalidní částečný důchod od 1.8.2002 ve výši 1.631,- Kč s tím, že rozhodnutím Polského soudu v Krakovic ze dne 2.2.2004 byla uznána částečně neschopnou práce, což odpovídá částečné invaliditě podle českých předpisů ve smyslu mezivládní Dohody z 21.10.1970 o provádění čs.-polské Úmluvy o sociálním zabezpečení.

- Lékař OSSZ v Praze 9 dne 14.2.2007 na základě výsledků lékařského vyšetření uvedl v posudkovém hodnocení, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované odpovídá postižení uvedenému v kap. V, pol. 3, písm. b) příl.č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. a způsobuje 20 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Vydal výrok, že posuzovaná není plně invalidní dle § 39 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb. a není ani částečně invalidní dle § 44 odst.1) a 2) z.č. 155/1995 Sb.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 5.3.2008 číslo X odňala žalobkyni od 1.5.2008 částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1, písm. a) zák.č. 155/95 Sb. s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) pro Prahu 9 ze dne 14.2.2007 není žalobkyně ani částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 20 %.

- Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen PK MPSV ČR) s pracovištěm v Ostravě posoudila zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti dne 20.10.2009. Doplňující posudek pak ještě vypracovala dne 7.6.2012 a 27.2.2013.

PK MPSV ČR uvedla, že studiem zdravotní dokumentace žalobkyně ke dni 5.3.2008 tento diagnostický souhrn:

- chronická úzkostně depresivní porucha lehká až středně těžká,
- prodělaná paranoidní porucha 1989 léčená ambulantně (nález nedoloženo),
- vleklý bolestivý páteřní syndrom více etážový,
- lehká osteoporóza,
- hypertenze II. st.,
- hypertrofický zánět hrtanu.

Posudková komise uvedla po prostudování dodatečně doložené zdravotní dokumentace žalobkyně, že ke dni 5.3.2008 se jednalo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla úzkostně depresivní porucha

středně těžká, uvedená v příloze č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb., kap. V., položka 4, písm. b), který způsoboval (z rozmezí 15-20%) 20 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzované i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením.

PK MPSV ČR se vyjádřila k jednotlivým zjištěným chorobám. Uvedla, že u žalobkyně byla zjištěna:

1. Anxiózně depresivní porucha, lehká depresivní symptomatologie, rozvíjející se cca od 90. let, přechodně situačně zhoršená po úmrtí přítele v roce 2002. Je v péči psychiatrické a neurologické ambulance. Z psychiatrického hlediska se jedná o poruchu lehkou až středně těžkou. Prodělaná paranoidní porucha 1989 - bez nutnosti hospitalizace, bez recidivy, léčená ambulantně 1989. Susp. hraniční dissociativní porucha osobnosti dle konzultace psychiatra. V dokumentaci psychiatra není doložen nálezk, který by potvrzoval těžké postižení ve smyslu těžké deprese či organického psychosyndromu, o kterém se vždy pouze pro kontrolu invalidity (v Polsku) ve svých závěrech zmiňuje neurolog. Posudková komise z tohoto hlediska vycházela z nálezů ošetřujícího psychiatra, nikoliv neurologa. O závažné duševní postižení se dle psychiatra - konzultanta nejedná.

Dle konzultace psychiatra - MUDr. M.T. dne 29.5.2012 popsané poruchy odpovídají hraniční poruše osobnosti a působení situačních vlivů. Nikde není popsána psychotická porucha kromě anamnestického údaje z konce osmdesátých let, ani její následky. Stav byl hodnocen jako porucha osobnosti ev. i dissociativní porucha, při které dominuje úzkostně depresivní symptomatologie lehká až středně těžká. Do toho spadá kolísání schopností vyrovnat se s požadavky běžného života, kolísá i schopnost vyrovnat se se stresy.

2. Vlekly bolestivý páteřní syndrom s levostrannými lumboischialgiemi a bolestmi hlavy, bez známek výpadových jevů. Osteopenie skeletu, o osteoporózu se nejedná. RTG nález na páteři vykazoval známky degenerativních změn mírného stupně, odpovídající věku. Byla léčena neurologem pro bolesti bederní páteře přechodně vystřelující do levé dolní končetiny, dále si stěžovala na časté bolesti hlavy, návaly, poruchy koncentrace a paměti. Využívala fyzioterapii.

3. Epilepsie uváděná v dok. MR mozku 04/2003 prokázalo v temporálních oblastech subkortikálně drobné ložiskové změny 0,4 cm nejspíše cévní etiologie, známky mírné korové atrofie především ve frontálních oblastech, jinak normální obraz mozkové tkáně u korového systému. EEG 17.9.2004 patologické změny s generalizovanou záchvatovitou aktivitou složenou ze synchronních vysokovoltážních výbojů, ostrých theta vln 6 až 7 Hz s něco vyšší amplitudou vpravo. Posuzovaná ojedinele udává výpadky, kdy si nepamatuje, co dříve dělala. Objektivním sledováním stav nebyl doložen, tyto výpadky (uváděný stav "vypojení se" - absence?) nikdo neviděl a neobjektivizoval.

Dle vyjádření neurologa MUDr. J. Č., člena posudkové komise z doložené dokumentace není prokázáno, že se jedná o epilepsii. Ne zcela jednoznačný a jednorázový EEG nález popsaný dne 17.9.2004 nemůže být sám o sobě průkazem temporální epilepsie, mohlo se jednat i o artefakt. Není doložena systematická léčba, nejsou doloženy recidivy uváděných absencí, jejich popis se v dokumentaci vyskytuje pouze na vazbu kontroly důchodu. Závěr: z doložených nálezů a EEG popisů nelze jednoznačně uzavřít jako temporální epilepsii, záchvaty objektivizovány nebyly. Posudkově nelze zohlednit.

4. Hypertenze II 12/2005 dle ECHOKG hypertrofie levé srdeční komory a porucha diastolického plnění - kardiopulmonálně kompenzovaná. Posudkově méně významné.
5. Hypertrofický zánět hrtanu dle dok. - posudkově nevýznamný.

PK MPSV Ostrava uvedla, že posuzovaná byla uznána dne 25.9.1989 obvodní lékařskou komisí pro věci invalidity a zaměstnání ve Walbrzychu invalidní ve II. stupni a následně jí byl přiznán rozhodnutím ÚDZ v Praze dne 10.4.1990 dílčí invalidní důchod. V posudkovém ani dávkovém spise není založen žádný posudek lékaře OSSZ z té doby ve věci uznání invalidity, která byla posléze přejmenována na částečnou, proti kterému by se mohla PK MPSV ČR Ostrava vymezit a tak zdůvodnit oduznání této invalidity. Ve spise je doložen až posudek lékaře OSSZ Praha 9 ze dne 14.7.2007, podle kterého se nejednalo ani o částečnou invaliditu, pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činil pouze 20%. Lze spolehlivě dovodit, že po odeznělé paranoidní atace, která si ani nevyžádala hospitalizaci a byla léčena pouze ambulantně, se stav upravil natolik, že posuzovaná byla schopna nadále vykonávat své dosavadní zaměstnání pomocné dělnice (čokoládovna, montáže autodílů PAL Praha Kbely) v nezkráceném pracovním úvazku a bez podstatného poklesu výdělku dle tehdejších předpisů sociálního zabezpečení. To bylo také potvrzeno posudkem lékařské komise z Walbrzychu ze dne 20.11.1990, podle kterého byla schopna pracovat - bez vystavení velké psychické zátěži. Jednalo se sice o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav z hlediska odborné terminologie, avšak posuzovaná byla schopna vykonávat své dosavadní zaměstnání bez podstatného poklesu na výdělku a z hlediska sociálních předpisů ČSSR se o částečnou invaliditu nejednalo. Není zřejmé, jak dlouho tehdy trvala pracovní neschopnost, ale i tuto bylo možno prodloužit případně nad 1 rok. K oduznání částečné invalidity došlo, když byly v roce 2007 při posouzení použity české právní normy.

PK MPSV ČR uvedla, že v dokumentaci není doložen stav, kterým by byl prokázán lékařem postupně uváděný psychorganický syndrom, encefalopatie a epilepsie. Chybí průkaz uváděné temporální epilepsie, chybí jakákoliv objektivizace epi záchvatů. O epilepsii se nejednalo a nejedná: Povšechné bolesti páteře, hlavy, kostí a kloubů nezakládají z neurologického hlediska významný pokles pracovní schopnosti, který by k datu vydání napadeného rozhodnutí vedl k invaliditě.

Pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzovaná nebyla schopna k datu napadeného rozhodnutí 5.3.2008 vykonávat práci fyzicky a psychicky náročnou, se stresy, v nočních směnách a v riziku úrazu (výšky a točící se stroje), v nepříznivých klimatických podmínkách. Byla schopna vykonávat práci fyzicky a psychicky méně náročnou, bez stresů, v tepelně stabilizovaných klimatických podmínkách, v denních směnách (ranní a odpolední). Byla schopna pracovat v nezkráceném pracovním úvazku. Byla schopna pracovat jako pomocná dělnice, případně v administrativě (je uváděno střední ekonomické vzdělání), v nezkráceném pracovním úvazku. Z nově doložených lékařských nálezů nevyplynuly žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení zdravotního stavu a míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně.

K nálezu ze dne 28.9.2009, se posudková komise vyjádřila tak, že lékařům OSSZ ani PK MPSV nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí o invaliditě, které bylo vydáno v jiném státě, podle tam platných právních norem.

Posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu byla úzkostně depresivní porucha lehká až středně těžká, stav odpovídal příloze č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, kapitole V, položce 4, písm. b/, kdy z rozmezí 15-20 % stanovila horní hranici 20 % i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. V dokumentaci uváděná temtorální epilepsie ani organický psychosyndrom nejsou prokázány, pro jejich průkaz chybějí důkazy, epileptické záchvaty objektivizovány nebyly. Nebyl důvod ke zvýšení této horní hranice, neboť ostatní zdravotní postižení pracovní omezovala jen v malém rozsahu.

Ve výroku posudková komise uvedla, že ke dni napadeného rozhodnutí ČSSZ posuzovaná nebyla plně invalidní dle § 39 odst. 1 z.č. 155/1995 Sb. a nebyla ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 nebo 2 z.č. 155/1995 Sb. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí značně neztěžoval obecné životní podmínky.

IV.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 20.10.2009, doplňující posudky dne 7.6.2012 a 27.2.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku a jeho doplňků pro jejich přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování ve směru zjištění míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a závěry tohoto posudku pro své rozhodnutí plně převzal. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem odbornou neuroložkou a odborným psychiatrem na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise se vypořádala se všemi i dodatečně předloženými lékařskými nálezy.

V.

Podle § 43 zák.č. 155/95 Sb. ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1, věta první téhož zákona pojištěnec je částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle § 44 odst. 2, věta první z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životné podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb. ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce

se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl.č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 56 odst.1, písm. a) zák.č. 155/1995 Sb. ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí, zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

V.

Pro uznání částečné invalidity ke dni 5.3.2008 muselo dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %, anebo muselo být zjištěno zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky, popř. ke vzniku invalidity by došlo následkem pracovního úrazu.

Soud vzal za prokázáno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou ke dni 5.3.2008 byla úzkostně depresivní porucha lehká až středně těžká, uvedená v příloze č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb., kap. V, položka 4, písm. b), která způsobovala 20 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně.

Jestliže nebylo prokázáno, že by u žalobkyně ke dni 5.3.2008 docházelo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 33%, ani nebyl zjištěn zdravotní stav, který by značně ztěžoval její obecné životní podmínky, neboť nebylo prokázáno onemocnění uvedené v příloze č. 4 k vyhl. č. 284/95 Sb. v platném znění, nejsou v souhrnu splněny podmínky částečné invalidity podle § 44 odst.1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Žalobkyně se nestala částečně invalidní ani následkem pracovního úrazu. Žalobkyni proto nelze k datu 5.3.2008 za částečně invalidní považovat. Jestliže žalobkyně nebyla částečně invalidní, pak nesplňovala podmínky nároku na částečný invalidní důchod.

Při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce.

Pro úplnost soud uvádí, že podmínky nároku na částečný invalidní důchod jsou upraveny, jak uvedeno výše, zákonem č. 155/1995 Sb., a to pro všechny pojištěnce stejně, bez rozdílu národnosti. Důchody plně invalidní a částečně invalidní nebyly podle českých předpisů ve znění ke dni 5.3.2008 dávkami, které jsou přiznány jednou provždy. Jedná se o dávky, které jsou přiznány a dále pobírány tehdy, jestliže zdravotní stav pojištěnců je takový, že jsou splněny podmínky pro pobírání těchto dávek. Dojde-li ke zlepšení zdravotního stavu či jeho stabilizaci, může dojít k odnětí dávky. Zhodnocení zbývajících schopností výdělečné činnosti pojištěnce je postaveno na objektivním zjištění zdravotního stavu s přihlédnutím k jeho vzdělání, předchozímu zaměstnání a možnosti rekvalifikace. Pro zhodnocení zbývajících schopností výdělečné činnosti jsou měřítkem objektivně existující tělesné a duševní schopnosti, umožňující další soustavnou výdělečnou činnost. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla pak posuzována dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek byla uvedena v příloze č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky v příloze č. 4 k téže vyhlášce.

Částečný invalidní důchod byl žalobkyni přiznán na základě mezivládní Dohody z 21.10.1970 o provádění čs.-polské Úmluvy o sociálním zabezpečení na podkladě rozhodnutí Polského soudu, kterým byla uznána částečně neschopnou práce, což odpovídalo částečné invaliditě dle českých předpisů. Ke dni 5.3.2008 (vydání rozhodnutí o odnětí částečného invalidního důchodu) byl zdravotní stav žalobkyně a její dochovaná schopnost soustavné výdělečné činnosti posuzován dle z.č. 155/1995 Sb. a ve smyslu Nařízení Rady (EEC) č. 574/72.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Vzhledem k tomu, že žalobkyně je státní příslušnicí Polské republiky, která nerozumí dostatečně česky, byl jí ustanoven pro zachování rovnosti účastníků řízení tlumočnick.

Usnesením ze dne 20.8.2010 č.j. 19Cad 189/2008-89 krajský soud žalobkyni ustanovil pro řízení zástupce z řad advokátů, a to Mgr. Bogdana Hajduka. Je-li účastník zastoupen advokátem, je podle § 57, 61, 64 s.ř.s. mimo jiné součástí nákladů řízení odměna za zastupování. Její výše byla určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.

Odměna zástupci žalobce byla stanovena za pět úkonů právní služby po 500,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/, § 7 a § 11 odst. 1 vyhl.č. 177/1996 Sb.- převzetí, studium spisu, doplnění kasační stížnosti, jednání 10.7.2012, doplnění důkazních návrhu), tj. 2.500,- Kč, 1x úkon právní služby po 1.000,- Kč, 6x náhrada hotových výdajů dle §13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tj. 1.800,- Kč. Dále byla přiznána náhrada za promeškaný čas 12 půlhodin dle § 14 odst.1a, 3 z.č. 177/1996 Sb., tj. 12x100,-Kč= 1.200,- Kč, celkem 6.500,- Kč.

Rovněž byla přiznána náhrada cestovních výdajů při použití:

- 1) osobního automobilu Škoda Fabia SPZ X, při průměrné spotřebě benzínu automobilového 95, 7,26 litrů na 100 km, cesta Český Těšín - Ostrava a zpět dne 8.9.2010, tj. 94 km, a při ceně benzínu automobilového 95 - 28,70 Kč za 1 litr (§ 4 písm.b/ vyhl.č. 462/2009 Sb.), tj. 195,86 Kč, základní náhrada za používání silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhl.č.462/2009 Sb. po 3,90 Kč, tj. 366,60 Kč, celkem 562,46 Kč,
- 2) osobního automobilu Honda Accord r.z. X při průměrné spotřebě benzínu automobilového 95, 8,6 l na 100 km, cesta Český Těšín - Ostrava a zpět dne 10.7.2012, tj. 94 km při ceně benzínu automobilového 95 dle vyhl.č. 429/211, § 4a) 34,90 Kč za litr, tj. 282,13 a náhrada za užití os. automobilu při sazbě základní náhrada za používání silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhl.č.429/2011 Sb. po 3,70 Kč, tj. 347,80, celkem 629,93 Kč.
- 3) osobního automobilu Renault Megane, rz X, při průměrné spotřebě benzínu automobilového 95, 6,5 litrů na 100 km, cesta Český Těšín - Ostrava a zpět dne 26.3.2013, tj. 94 km, a při ceně benzínu automobilového 95 - 36,10 Kč za 1 litr (§ 4 písm. a/ vyhl.č. 472/2012 Sb.), tj. 220,57 Kč a náhrada za užití os. automobilu při sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhl.č.472/2012 Sb. po 3,60 Kč, tj. 338,40 Kč. Náhrada cestovních výdajů celkem 1.751,36 Kč.

Odměna zástupce žalobce činí 6.500,- Kč, náhrada cestovních výdajů 1.751,36 Kč, celkem 8.251,36 Kč. Protože advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen DPH), podle § 35 odst.8 s.ř.s. se zvyšuje odměna o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů. K přiznané odměně tedy náleží 21% z částky 8.251,36 Kč, tj. 1.732,78 Kč, vše 9.984,78 Kč, zaokrouhleně 9.985,- Kč. Tato odměna bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

České republice nebyla náhrada nákladů přiznána, ač má podle ustanovení § 60 odst.4 s.ř.s. stát právo proti neúspěšnému účastníkům na náhradu nákladů řízení, které platil, neboť podle ustanovení § 36 odst.2 s.ř.s. náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát. Žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání osvobození od placení soudních poplatků.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. března 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně